

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka **15 grošev**.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Zadnji upi.

Ogromne so bile predpriprave za londonsko svetovno gospodarsko konferenco, ki naj bi prinesla izboljšanja nevzdržnemu gospodskemu položaju v državah sveta. Na to konferenco je poslalo svoja zastopstva šestinšestdeset držav, med njimi so najboljši poznavatelji gospodarskih vprašanj, med tritisoč člani vseh delegacij je nad dvesto aktivnih in bivših ministrov. A vse to ne bo preprečilo, da konča največja mednarodna konferenca s popolnim neuspehom in to vsled naraščajočega nezaupanja med posameznimi narodi.

Točka, okoli katere se je vršil najostrejši boj za sporazum, je bilo vprašanje ameriške denarne politike. Amerika je pred meseci uvedla inflacijo dolarja in tako umetno poživila svoje gospodarstvo na račun drugih držav. Na konferenci so te države zahtevale od Amerike, naj stabilizira dolar vsaj z angleškim funtom, ki sam ni krit z zlatom. Čim so za te evropske namere izvedeli ameriški borzjanci in veletrgovci, so nenadoma znižali vsled inflacije narastle cene surovega blaga. Obenem so pritiskali na svojo vlado, da je nastopila proti svojim zastopnikom na londonski konferenci in odpoklicala njihovega predsednika državnega sekretarja Hulla. Roosevelt se je pritisku udal in sledil je neuspeh prve točke. Prvi težkoči, katere vpliv na ostala pogajanja je bil naravnost porazen, je sledila druga: ameriški zastopnik je izprva predlagal desetodstotno znižanje carin vseh držav. S svojim predlogom pa je naletel na največji odpor članov svoje lastne delegacije, ki so ugovarjali, da bi tako znižanje najbolj prizadelo Ameriko samo, ki ima med vsemi državami najvišjo carino.

Tem neuspehom so sledili drugi kar po vrsti. V Londonu zastopane države so v prvem tednu sklenile carinsko premirje do konca avgusta. A to jih danes nikakor ne ovira, da že sedaj pripravljajo novo zvišanje svojih uvoznih carin. Ravnotako je z usodo sklenjenega premirja glede inflacije: v času konference naj bi nobena država ne znižala vrednosti svojega denarja. Kljub premirju je v dnevih konference padel ameriški dolar v razmerju z angleškim funtom — kot v dokaz, da se Amerikanci ne strinjajo tudi ne s tem predlogom.

Iz teh dosedanjih neuspehov je razvidno, da so si strokovnjaki sicer edini v tem, naj se odpomore svetovni gospodarski stiski, vendar nikakor ne soglašajo glede načina odpomoči. V denarnem vprašanju zagovarjajo države z zlato valuto vrnitev vseh držav k zlatom kriterijem denarju, čemur se protivijo države, ki nimajo svojega denarja kritega z zlatom. Države dolžnice so sicer za prost in neoviran denarni promet, ki bi bil omogočen šele z zlatim denarjem, vendar žele v prvo olajšavo svojih dolgov. Vse države so nadalje zato, da se dvigne cene surovega blaga (žita, bombaža, kovin, kavčuka i. dr.). A zopet je nesoglasje v načinu odpomoči. Države z zlato valuto zahtevajo v prvo ureditev denarnega vprašanja v vseh državah, temu pa se upirajo ostale. Dovolj je nasprotja tudi v drugih vprašanjih: industrijske države smatrajo pretirana posojila za glavni vzrok sodobne krize, medtem ko so zastopniki agrarnih držav ravno nasprotnega mnenja.

V glavnem pa je konferenca pokazala, da obstoja največje nesoglasje med Evropo in Ameriko. Amerika je dala prva pobudo za sklicanje gospodarske konference vseh držav. Danes pa se je postavilana stališče, naj si naj-

prej pomaga Evropa sama. Brez ozira na druge hoče Amerika izvesti svoj načrt zvišanja blagovnih cen s pomočjo inflacije in drugih sredstev in šele nato je pripravljena se pogajati z evropskimi državami o določitvi stalne vrednosti dolarja.

Izgedalo je izprva, da se bodo vsaj evropske države medsebojno zedinile glede sredstev odpomoči. A vedno močnejše je čutili, da zastopata Rusija in Nemčija na konferenci svoje posebno stališče — posebno v denarnem vprašanju — in da tega stališča ne bosta zapustili naljubo ostali Evropi. S tem je onemogočen vsaj delni uspeh gospodarskega zedinjenja evropskega kontinenta.

Angleški ministrski predsednik se še vedno trudi, da reši konferenco popolnega neuspeha.

V Nemčiji divja kulturni boj.

Hitler je ujetnik svoje milijonske množice, ki brezobzirno zahteva nadaljevanja monakovskih žalostnih dogodkov. Izproščene njene **temne strasti iščejo sovraštva in žrtev**. Slepo drvi hitlerjanska masa s svojimi voditelji naprej v najnevarnejši način meščanske vojne — v kulturni boj s Cerkvijo, da jo zaslužni kot dekle svoji državi. **Pred očmi ji bdi le eno: geslo svobodomislnega nemštva „Ohne Juda, ohne Rom wird gebauet Deutschlands Dom“.**

Sedaj je na vrsti katoliški svet, da se ga usužnji narodnemu socializmu. Lotiliso se najprej njegovih korenin — mladinskih organizacij — in bodo stremeli naprej, da docela uničijo življensko drevo nemškega naroda. Pruska državna policija je minuli teden **razpustila vse katoliške mladinske organizacije in zasegla njihovo premoženje**. Opravičila se je, češ da je njihovo delovanje protidržavno in da s sistematičnim huskanjem skušajo ovirati združenje katoliškega ljudstva v nacionalno Nemčijo in da tako delo postruje odnošaje nacionalne države do Cerkve.

Za Prusi pridejo na vrsto vse ostale nemške dežele. Tik pred razpustom so tudi cerkvena karitativna društva. Vedno večje nezadovoljstvo vstaja med narodnimi socialisti, ker vlada še ni razpustila centra, katoliške politične stranke. Že je razpuščena bavarska katoliška

Ni izključeno, da bo rodila poedine uspehe med posameznimi državami. Gotovo pa je eno, da je londonska konferenca največja, a zato zadnja mednarodna konferenca. Z njo umre misel medsebojne gospodarske navezanosti posameznih držav, vsak narod si bo odslej moral najprej sam skušati pomagati v svoji stiski. Pri tem bo lahko večjim državam, ki razpolagajo z velikim gospodarskim aparatom in še s kolonijami. Male in srednje države pa bodo odslej prisiljene, da si medsebojno pomagajo v raznih blokkih in federacijah. Vsekakor je spoznanje, da odslej gospodarstva nimajo ničesar pričakovati od mednarodne vzajemnosti, tudi nekaj uspeh svetovne gospodarske konference v Londonu.

stranka in ni nobenega dvoma, da je centrum slednji na vrsti. Nato sledi še ustavitelj nemškega katoliškega časopisja. Tako bo izenačenje Nemčije dovršeno!

In vse to **kljub izjavam lojalnosti napram sedanji vladi od strani katoliških krogov! In kljub opetovanim zagotovilom voditelja, da se vlada katoliških organizacij in katoliškega delovanja ne bo dotaknila!** Vatikansko glasilo „Osservatore Romano“ pripominja k tem najnovejšim dogodkom v Nemčiji: „**Nemške metode spominjajo močno na boljševiške. Nemčija je že danes polna boljševizma, ki se od sovjetskega razlikuje samo v toliko, da je nacionalnem, medtem ko je sovjetski internacionalen.**“

Nič drugače ne nastopajo narodni socialisti proti nemškim protestantom. S protestantovsko cerkvijo, ki nima v inozemstvu niti svojega zagovornika — kot ga ima nemško katoliščanstvo v vsem katoliškem svetu —, so postopali kot s kako bolniško blagajno in ji določili vladnega komisarja. Da jo sanirajo in iznačijo, so jo oropali njene svobode.

Današnji dogodki kažejo, da se Nemčija približuje sovjetom, Mehiki in Španiji. Lep uvod so v naslednjo razvojno stopnjo nemške nacionalne revolucije — v boljševizem. **Z njim bo pot brezbožnega in sebičnega nemškega nacionalizma zaključena — v svarilo vsemu svetu.**

Vedno bolj proč od Nemčije!

Dogodki v Nemčiji vedno bolj oddaljujejo Avstrijo od Nemčije. Celo nacionalni minister Schumy je priznal, da trenutno ni nikakega izgleda na sporazum.

Ministrski svet je sprejel zopet več važnih odredb. Prva govori o omejitvi eksekucij posestev, druga predvideva, da se odtegne obrtno pravico vsakomur, ki bi podpiral delo prepovedanih strank. Državni eksekutivi bodo pridani prostovoljni obrambni zbori, vsi časopisi so obvezani objaviti uradna poročila, ki niso daljša od 5000 besed, če to zahteva državni kancler.

Pričakuje se, da bo vlada, čim Nemčija razpusti centrum, izrekla tudi formalni razpust nar. socialistične stranke. Zaenkrat se priporoča posazmenim deželam, da same z večinskimi sklepom razveljavijo nar. soc. mandate. Hitlerjevci nameravajo ustanoviti novo stranko in jo imenovati avstrijsko nacionalno de-

lavsko stranko. Vlada je trdno odločena tako ustanovitev preprečiti.

Medtem pa se bije v mednarodni politiki boj za premoč v srednji Evropi. Mussolini želi take zveze Avstrije z Madžarsko, v kateri bi Jugoslavija ne imela besede. Mala antanta pa je neustrašeno nastopila proti italijanskim nameram in želi vstopa Avstrije in Madžarske v donavsko zvezo. To svoje stališče bo zastopala, če treba, tudi proti vsem štirim vele-silam. Tozadevno je položaj zaenkrat nerazčiščen.

Cesarja ne dobimo v Avstriji! Ker se je Francija z Malo antanto izjavila proti obnovitvi monarhije avstro-ogrske, je vprašanje stopilo v ozadje. Glasovi o povrnitvi Habsburžanov na avstrijski prestol so potihnil. Tem živahnije pa se zato v evropskih političnih krogih razpravlja o drugih možnostih razčiščenja vprašanja podonavskih držav. Listi poročajo, da je češki zunanji minister dr. Be-

neš ponudil Avstriji vstop v Malo antanto. Iz pisanja avstrijskega časopisa k tej rešitvi posnemamo, da zadobiva misel pridružitve Avstrije k državam Male antante v avstrijski javnosti vedno več pristašev. Dunajska „Reichspost“ piše sledeče: „Po neuspehih londonske gospodarske konference bodo male države prisiljene, da iščejo zveze z drugimi državami, ki jim bodo omogočile večji gospodarski razmah. Težkoče obstojajo samo v izvedbi take rešitve. Kajti vsaka zveza, ki bi bila proti interesom samo ene velesile, zamore le škodovati. Pri tem je v korist Avstriji, da so se odnošaji med Francijo in Italijo vidno zboljšali. Tako zboljšanje ne bo ostalo brez vpliva na srednje- in vzhodno evropske države, ki so v prijateljskem razmerju ali z Rimom ali s Parizom. Nemčija, ki je na podonavskem vprašanju zainteresirana ne samo gospodarsko, marveč predvsem nacionalno, k nameravani rešitvi še ni zavzela stališča. Pač pa je podpisala pogodbo štirih velesil in se v njej odpovedala priključitvi Avstrije ter zavezala, da bo nastopala sporazumno z ostalimi tremi pogodbenimi državami v vseh vprašanjih. Francija ima za Avstrijo pripravljen načrt in pričakovati je, da se bo evropska politika prav kmalu bavila z njim.“

Avstrija dobi redno vojsko. Dunajski časopisi poročajo, da je Društvo narodov pripravljeno dovoliti naši državi uvedbo redne vojaške službe. Vojno ministrstvo ima že pripravljene tozadevne načrte za izvedbo in se prvi nabori pričakujejo že meseca februarja prihodnjega leta. Služba bo trajala 6 mesecev.

Namesto stabilizacije denarja grozi inflacija. Zdi se, da se bo položaj na denarnem trgu po neuspehih londonske gospodarske konference močno poostril. Smatrajo ga za skrajno resnega in se bojijo, da bi sedaj ne sledila inflacija denarja tudi evropskih držav. Takozvani zlati blok, to je skupina držav z zlato valuto, grozi, da se odstrani s konference, če Amerika v prihodnjih dneh ne bo pristala na stabilizacijo dolarja.

O razorožitvi govorimo v jeseni. Neuspehi londonske gospodarske konference so vidni že drugod. Podvojili so nezaupanje zastopstev držav na razorožitveni konferenci, obenem je ustvarila pogodba štirih velesil — Francije, Nemčije, Italije in Anglije — popolnoma nov in danes še popolnoma nerazčiščen položaj. Ta dva vzroka sta dovedla do odgoditve razorožitvenih pogajanj do srede oktobra. Medtem pa bodo države živahno tekmovali v oborožitvi.

Nezadovoljni Makedonci. Bolgarska vlada je sklenila izredno ostre ukrepe proti makedonskim revolucionarjem, ki že desetletje

vznemirjajo bolgarsko in tudi jugoslovansko javnost z atentati, umori in požigi, da bi na ta način svet vedno spet spominjali na nerešeno makedonsko vprašanje. Vlada je proglasila v Sofiji obsedno stanje, aretirala nad tisoč sumljivih oseb in zaplenila velike množine orožja. Kljub ostrim odredbam pa se makedonski revolucionarji zanje ne zmenijo in mirno nadaljujejo s svojim krvavim poslom. So pač manjšina vročekrvne južnjaške krvi.

Rusija išče stikov z evropskimi državami. Zadnje tedne je opažati, da postajajo sovjetski diplomati sila agilni in hočejo izrabiti po prvih neuspehih londonske svetovne gospodarske konference narastlo zmedo med državami v svoj prid. Tako se sovjeti pogajajo s posameznimi državami Male antante. Njihov cilj je pogodba o nenapadanju. Istočasno so navezali močne gospodarske vezi z Angleži, ki so se zavezali, da bodo kupovali ruski bencin. Obenem trdijo listi, da namerava v kratkem Amerika priznati sovjetsko Rusijo „de iure“, t. j. za polnopravno državo, s katero bo nato sklenila več gospodarskih pogodb. Istočasno se še poroča o sovjetskih pogajanjih s Poljsko in Japonsko. — Podvojena živahnost sovjetske politike je nedvomno dokaz, da je v evropski politiki dokaj gnilega.

DOMAČE NOVICE

Letošnji slovenski abiturijenti celovške gimnazije. Letos so se pri zrelostnem izpitu naši slovenski fantje dobro postavili. Z odličnim uspehom so maturirali gospodje Jandl Lip iz Djekš, Travnik Valentin iz Sel, Zwitter Franc iz Zahomca in Zablatnik Pavel iz Bilčovsa (slednji je bil tudi „primus“ gimnazije). Z dobrim sta dovršila maturo Mochor Anton iz Škocjana in Kopajnik Andrej iz Strančič pri Radišah. Abiturijentom naše čestitke in obilo sreče na nadaljno življensko pot!

„Postne šege“. Pod tem naslovom je prinesla „Villacher Zeitung“ pred mesecem strupen napad na naše ljudi z Brnce. Človek ne ve, ali bi se čudil neverjetni hinavščini nekaterih ljudi ali bi pomiloval čudovito zaslepljenost naših nemških rojakov, ko čita to zavijanje dogodkov pri Šumiju o priliki društvenega občnega zbora. Nočemo na tem mestu odgovarjati na njegova izvajanja o položaju Slovencev v Jugoslaviji, ker mu zanje odrekamo vsako upravičenost sodbe. Z večjo pravico bi mi danes lahko kazali na razmere v hitlerjanski Nemčiji, kjer ječi večstotisoč Nemcev v ječah in koncentracijskih taborih! Omejiti se hočemo na obrambo naših ljudi, ker se čutimo z napadom nanje soprizadete in sonapadene.

PODLISTEK

Srečni rod — rod planin!

„Človek je naredil mesta, Bog pa je ustvaril gore in polja.“

V prilikah je govoril Gospod izvoljenemu ljudstvu. Te prilike je zajemal iz narave, iz božjega stvarstva. Največja in najlepša prilika, največje sveto pismo pa je narava sama. Ni je napisal književnik ali pesnik s črnilom, ni izšla iz preroških ust, zapisal jo je Stvarnik sam z živimi črkami svoje ljubezni in modrosti.

In v tej knjigi božjega stvarstva se svetijo kakor demanti, kakor žlahtni dragulji naše gore: naša Peca, tiha in mogočna, tiha, da ne bi vzbudila spečega kralja Matjaža, mogočna, ker hoče biti neoporečno njegov kraljevski prestol. V tej knjigi je sloki, triglavi Obir. Kakor koroški slovenski fant je! Z istim zanosom strmi kvišku, ves razgiban in poln življenja je. Trije vrhovi tekmujejo, vsi hočejo biti visoki, segati do najvišjega vrha — do Boga.

Tudi ti slovenski fant si podoben gori s tremi grebeni, ki hočejo rasti v višino. Vera, upanje in ljubezen. Tvoja vera v Boga, v narod in v svoje poslanstvo, to je najvišji vrh: Ojsterc. Iz te najvišje točke gledaš na svojo pot za seboj in strmiš obenem poln idealizma še višje, kamor si si zastavil svoj cilj. Ustavimo se še na drugem vrhu in udarimo se na prsa, da bodo zabobnela kamenita tla in bo odmevalo preko temnih prepadov. Mali Obir,

to je simbol našega fantovskega zaupanja, zaupanja med seboj. Raditega je obrnjen proti Rožu, da bi družil fanta iz Podjuna s tovarišem iz Roža in Zile. Mali Obir naj bi bil simbol fantovskega optimizma, naše dobre vere. Na tem vrhu si naj fantje odkrito sežejo v roke: Naša je bodočnost! In ta bodočnost naj bo lepa za naš narod in za našo zemljo! Ljubezen kot tretje pa je nekaj, kar se spusti v nevidne višine, kar pa lahko pade tudi v globino, v blato strasti. Na tem tretjem vrhu divnega Obirja stoji svetišče naše ljubezni. Iz tega svetišča doni neprestano zvonko mili glas naše mladine, ki opeva svojo ljubezen do matere zemlje, da matere domovine in pesem največje skrivnosti — božje ljubezni.

Koroški fant! Ozri se na triglavega očaka Obirja! Kliče te, da mu prisežeš zvestobo na njegovih grebenih!

Tako bi lahko še občudovali celo vrsto draguljev, ki jih je nasadil Gospod v knjigi narave: Storžič, Košuta, Stol, Jepa, Dobrač, Ojsternik in drugi. Dobrač, to je tista gora, ki je po obliki tako zelo podobna sključenemu orjaškemu kmetu. Pa je tudi lahko sključena, saj se že stotletja bori za slovensko ime in slovenski značaj. Kakor ogelni kamen koroškega slovenskega življa na jugozapadu se dviga ponosni Ojsternik. Ni skalnat, čisto mile poteze ima in v njem se živo zrcali zilska narodna duša, kakor se sploh prerada v vsakem ljudstvu izraža narava, ki ga obdaja. In tam blizu Ojsternika, žal že na italijanskih tleh, samotari romarsko svetišče Marije na sv. Višarjah. Koliko milosti je sprejelo naše ljudstvo na tem svetem mestu od svoje nebeške Po-

G. Trunka iz Žužalič, agilnega našega društvenega delavca in občinskega odbornika, so napadli vsled njegove „protidržavnosti“ in „nekrščanskega življenja“. Ta napad zavračamo z ogorčenjem, kajti kdor ga pozna, ve, da stoji neprimerno višje od pisca napada v nemškem listu. Naravnost ironija je obenem, da nas hočejo spomniti na naše državljanske dolžnosti ljudje, ki si sami dopadajo v resnični protidržavnosti. Podtikujejo mu nadalje, da je on kriv, da se ni prispevalo k prehrani šolskih otrok. Pripominjamo, da srenja še danes ne reflektira na prehrano otrok v šoli — napad je torej docela ničev in prazen! Pri tem neosnovanem napadu pa se nam gre predvsem za konstatacijo, da so gotovi ljudje med nami, ki ne morejo z drugimi živeti v miru, ako ti niso njihovega mišljenja. V njih je neka želja nasilne „glajšhaltunge“ kot je v velikem v Nemčiji. Če ne gre z dobrim, pa skušajo izenačiti z nestrannimi napadi, drugod celo že z bombami in revolverji. Zato vprašamo danes: kdo ogroža državo? Tisti, ki s pesmijo išče razvedrila, ali tisti, ki z neosnovanimi članki, bombami in revolverji sili k državljanjski vojni? Prepričani smo, da jim bo država ustregla z zahtevano odstranitvijo, samo naj gledajo, kako!

Iz Podjune. S posebnim veseljem in velikim zanimanjem se danes zopet bavimo s politiko ter zasledujemo boj med našo odločno vlado in narodnimi socialisti. Še nedavno je bilo, ko je v državi vse, kar je nemškega, gorelo za rajh in priključitev. Stari vojaki pa, ki so še izza vojne poznali oholi pruski duh, so ob tem slepem navdušenju majali z glavo. Koliko avstrijskih vojakov je nekoč preklinjalo nemške vojake, ki so svoje avstrijske tovariše vedno in povsod zaničevali in zapostavljali. Še danes bdi pred našimi očmi oni slučaj iz Pontablja: Iz severne Italije je vozil poseben vlak proti avstrijski meji, popolnoma zaseden z avstrijskimi in nemškimi vojaki. V Pontablju je moral vlak obstati in ob tej priliki se je zgodilo nekaj nečuvnega: Nemški vojaki so napadli avstrijske vojake iz vlaka in se sami kamodno odpeljali naprej, dočim so morali naši ubogi vojaki več kot en dan čakati na prihodnji vlak. Pa to je en sam vzgled oholosti pruskih Nemcev. Gorje Avstriji in tudi avstrijskim nacionalcem, če bi prišli pod prusko komando! Ti mogočneži bi nas sukali kot rekrute. Pred leti se je sicer nek akademsko izobraženi avstrijski Nemeč izrazil sledeče: Zaradi našega znanega „lei lossen“ bi nam sicer eno leto ne škodovalo, da bi prišli pod prusko pikelhavbo. Naučili bi nas vsaj resno delati. Pa ta avstrijski Nemeč bi svoje mnenje o boljšem gospodarstvu v rajhu gotovo spremenil, če bi poznal k nam privandrane Nemce

močnice! Kako rado se spominja vseh romarskih poti, ki jih je napravilo v ta planinski raj!

Koroška, dežela jezer, je v še večji meri dežela planin. In mi smo srečni izvoljenci, ki so si smeli postaviti svoje priproste domove v tem planinskem paradizu. Med planinami je posejal Stvarnik seme našega naroda. Planine so izoblikovale ljudstvo po svojem kroju in svojem značaju. Jekleno, grčavo ljudstvo biva tod, ljudstvo, ki je premagalo najhujšo šibo — turške pohode. Ljudstvo, ki je celo tisočletje zadrževalo najhujše navale potujčevanja. Kakor trdne skalnate gore stoje naši kmetje in branijo z odklanjajočo, nemo gesto najsvetejše pravice slavne preteklosti.

Odkod jemlje narod to svojo moč? Iz gorske samoniklosti, iz planinske naravne preprostosti! Planine so kakor vrelci čiste studenčnice. Gore so kakor pljuča naroda. Bolj se omehkuži narod, bolj boleha narodno telo. Čimbolj se utihotaplajo nezdravi tuji vplivi, tembolj delujejo ta narodna pljuča, tem več čistega planinskega zraka prinašajo krvnemu toku.

Moč gora je čudovita: Človeka uče naravnosti ter ga vodijo k Bogu. Kmeta zgrabijo z vso svojo silo, da postane odprt kakor so planine odkrite, da postane oče narave kakor so planine očaki vsega stvarstva. Nežno pesniško srce ne more kljubovati njihovem vplivu. Kadar se razboli vsa bol krivičnih dejanj, kadar doseže razburkanost mestnega življenja svoj vrhunec in kadar vpije prevarano človeško srce po utehi, tedaj so planine kot dobra smehljajoča se mamica, čigar srce je polno tolažbe.

iz rajha. Ob prihodu se je bahavo govorilo v nemških listih, da bodo nas Slovence učili gospodariti. No, gospodarili so v resnici tako, da so se jim smejale celo naše krave in njihove lastne pa so crkale od lakote. To zadnje naj se vzame dobesedno. Takih slučajev je več in ko so bili orožniki opozorjeni na trpinčenje domačih živali, so bili brezmoči, češ: to so rajhovci in z njimi se ne da nič narediti. Tu se rajhovsko gospodarstvo gotovo ni obneslo. V pogovorih so vedno spet namigovali, da hočejo napraviti red v naši državi. Danes je seveda tako, da je v Nemčiji pravi nered in naraščajoče nezadovoljstvo, dočim je pri nas kancler Dollfuss z ostro metlo napravil potrební red v državi. — Še nekaj je, kar nam danes ob tem silnem preobratu v naši državi pride vedno spet na misel: Nekoč je bilo, da je bila vsaka naša govorica o Jugoslaviji že dokaz iredente, medtem ko se je smela nemška Avstrija očito navduševati za priključitev z rajhom. Čuše so nas imenovali, ker smo ostali zvesti maternemu jeziku. Po par letih pa se je svet zasukal tako, da je nek trdi Nemeec še nedavno imenoval naše nemške nacionalce „Hitlerčušen“. Vidi se, da je trezne Nemce srečala pamet in da vedno bolj spoznavajo svoje nekdanje napake. Je bil zato pa tudi že skrajni čas!

Sele. (Smola divjega lovca.) Če imaš lovsko kri v sebi, si ne moreš pomagati — pravi jo, ko te prime, moraš iti s puško v goro, pa če imaš pravico ali je nimaš. Kljub pazljivosti lovskega čuvaja si divji lovec še poišče gamsa, srnjaka ali vsaj zajca. Tudi mlad fant Janez O. iz Zvrh. Kota se je v gozdu srečal s srnjakom, ki pa ni imel rogov na glavi ampak tam spodaj na trebuhu v bližini zadnjih nog. Kar počilo je, — divji lovci so dobri strelci — in lepa srna je obležala pred srečnim lovcem. Dandanes se rabi denar in taka lepa živalica vrže prav čedno svotico šilingov, ako se proda n. pr. v Borovljah kakemu zanesljivemu odjemalcu. Ker pa je fant v Borovljah poznan in bi mu ne bilo ljubo, če ga s takim transportom sreča in spozna kak neljub nepridiprav, jo pogrnuta prav modro. Natakne si dolgo Matjaževu brado, da je videti kot pravi Matuzala, naloži si kožo in hajdi ponoči v Borovlje. Že je blizu cilja, pa glej smolo! Da bi Borovljanci kljub rogoviležem nacionalnim socialistom mogli mirno počivati, je ravno tisto noč imelo orožništvo podvojeno stražo. Ta je torej srečala sivobradatega starčka, ki je še tako pozno ponoči moral nositi na hrbtnu težko breme, zato se je zanj bolj zanimala. Pri natančnejšem pregledu pa se je brada brez škarij in britve ločila od kože in starček se je nenkrat pomladil v lepega postavnega fanta.

Kakšna razlika je med pesmijo pastirja na planini in fanta v dolini! Vse bolj mladostno in deviško sveže doni pesem pod sinjim planinskim nebom. Gore so tudi tiste čudodelne oznanjevalke bratske ljubezni. Saj ne poznajo nobene razlike med sloji in nazori. Vsakemu dajejo in nudijo svoje zdravilo, svoje lepote in svoj blagoslov. Morda so ravno naše koroške planine po previdnosti Stvarnikovi poklicane, da bratijo dva nasprotujoča si naroda. Morda je izbran tudi po njih naš slovenski koroški narod, da nadaljuje sveto poslanstvo pobratitve in celitve kakor bratijo naše gore vse svoje obiskovalce.

In tedaj se bodo zavedali tudi tujci, ki so se naselili po naših planinskih kočah, čigave so te gore. V spominskih knjigah se ne bodo beležile več surove narodne psovke, ki pričajo o plitvosti in farizejskem značaju vsakega podpisnika. Tudi narodnostne zastave bodo izginile. Bog je razobesil predysem na gorah zastavo svojega veličastva, svoje dobrote in ljubezni. In te zastave ne bo iztrgala nobena tuja roka. Na večno bo mahala v vetru in oznanjevala voljo in duha narodovega, ki se je naselil v njenem okrilju. Nedolžna pastirska pesem pa bo zvonko donela v mlado jutro ter spremljala sončno zarjo za hribe.

Srečni rod, rod planin!

Koroški slovenski narod, narod planin! Ti ljubiš planine, ker so tvoje, ker so naravne in preproste, kakor hočeš biti naraven in preprost tudi sam! Ljubi jih še nadalje, ker so od Boga in vodijo k Bogu!

Seveda se je moral ločiti od kože in brade, spravili so ga v stanovanje v sodnji, tam pa mu najbrže ne prinašajo na mizo okusne divjačine. Vendar se tolaži, da gotovo ne bo sedel v zaporu tako dolgo, da bi mu zrasla enako dolga naravna brada.

Jerberg. Kakor vsako leto se je tudi letos vršilo dne 25. p. m. pranganje na našem prijaznem Jerbergu. Vreme je bilo ugodno in tako si videl ljudi, ki so prišli do tri ure daleč. Pač jih je vlekel tudi lepí razgled, ki ga imaš z vrha Jerberga globoko v Zilsko dolino in dol do Šmarjete, in pa znamenito petje naših pevcev. Disciplinirani so in brezpogojno udani svojemu pevovodji, zato napredujejo in tekmujejo z drugimi v prvi vrsti. Menda ni zbor, ki bi pokazal toliko veselja in požrtvovanja tudi za lepo cerkveno petje. Bog jih živi! jim zato kličemo še mi hvaležni Jerberžani.

Bilčovs. (Zopet ženitovanje.) Vrli naš gospodar Jakob Maierhofer, posestnik lepe Miškovičkove kmetije, se je odločil, da postavi svojega pridnega najstarejšega sina Korelna za naslednika. Novi gospodar pa mora imeti tudi novo gospodinjjo. Poiskal si jo je na Polzeli pri Celju, kjer je doma tudi druga žena očeta. V pondeljek 26. m. m. je bila tam sveta poroka. Vsa družina in vsa dekleta-tovarišice neveste Minke Terglav so pristopile k sv. obhajilu. Avto je nato pripeljal nevesto na novi dom kjer so jo sprejeli sorodniki in sosedi, na čelu jim oče in stric Hani, župnik v zilskih Blacah. Na pragu ji je stara gospodinja izročila hleb in ključe in blagoslovljeno vodo. Potem pa smo se veselili, peli in vrteli do polnoči. Z nevesto je prišlo namreč tudi več Štajercev in njihovega veselja se koj nalezejo drugi. Č. župnik Štih iz Bilčovsa so nas tudi fotografirali. Mlademu paru na mnoga leta!

Spodnja Vesca. (Smrt.) Na praznik sv. Rešnjega Telesa so umrli pri nas Aleš Bartl pd. Kumrov oče. Skozi dolgo vrsto let so bili skrben gospodar, delaven in miroljuben. Dočakali so visoko starost 74 let. Dne 17. junija smo jih ob veliki udeležbi ljudstva spremeli k zadnjemu počitku pri Cerkvici v Velinji vesi. Prej vedno trdnega zdravja jih je letos okoli Velike noči vsled prehlajenja položila huda bolezen na bolniško posteljo. Z vzgledno potrpežljivostjo so prenašali hude bolečine do konca. Dobro pripravljeni z zakramenti za umirajoče so odpotovali v večnost. Naj počivajo v miru! Kumrovi družini naše sožalje!

Ostalo v par besedah: Celovski hitlerjanski list „Vormarsch“ je oblast ustavila. — Vžigalice so se podražile in sicer švedske na 8, „Arbeiterwille“ vžigalice na 9, „Pojaci“ vžigalice na 85 grošev. — Bivši koroški narodno-socialistični vodja Kothén je na zahtevo italijanske vlade premestil svoj sedež iz Trbiža v Benetke in bil obenem pozvan od italijanske oblasti, da ustavi svoje delovanje proti avstrijski vladi. — 28. junija so bili zapriseženi v Celovcu vsi deželni uradniki. — Posestniku Jakobu Srno pri Dobrli vesi so tatovi odnesli jestvin in blaga v skupni vrednosti 1100 S. — Pomožni delavec Valentin Marketz iz Tinj je bil zaradi tatvine kaznovan na 2 leti zopora.

NAŠA PROSVETA

Kaj je denar. Denar je najmočnejši glas v človeškem življenju. Vaba za ženitovanske ribiče. Kurjava za zabavo. Stvar, ki pretvarja slabe strani v dobre in dobre v slabe. Najbolj učinkovit predmet za možgane. Pospeševalec vsega drugega, vzemši sreče. Potni list za povsod, razun za nebesa. Nekaj, kar vsakdo z veseljem in z odprto roko sprejme. Denar je najslabša rastlina za obdelovanje. Najboljši govoreči stroj. Stvar, katero iščejo žene tedaj, ko možje spijo. Prokletstvo za one, ki ga imajo, in huda šiba za vse, ki ga nimajo. Kar bogati ljudje ne potrebujejo in reveži ne dobijo. Glavna žila trgovine. Protistrup bede. Jezik, katerega vsi razumemo, toda ne moremo vsi v tem jeziku občevati.

Pevski zbori, pozor! Želimo, da čez poletne mesece rednih pevskih vaj ne opustite! Za jesen izdelamo načrt večjih pevskih nastopov in dobro bo, da ste pripravljeni. V avgustu se vršijo tečaji za pevovodje, na katerih se predela tudi zvezek „Osemnajst pesmi za moške zборе“. Zbori, ki zvezkov še nimajo, naj se oglašijo! Osrednji odbor.

Zilska Bistrica. (Nastop brnških in št. lenarških fantov v domači pesmi). — V nedeljo, dne 16. t. m. nastopijo ob 3. uri pop. moški zbori iz Št. Lenarta in Brnce v Kandolfovi dvorani in zapojejo celo vrsto koroških narodnih pesmi. Prireditvev je zamišljena kot uvod v veliko jesensko prireditvev pri Zili. Opozorjamo na njo vse, ki ljubijo domačo melodijo.

V dnevih 29. in 30. julija v Ljubljano! Na svečan način proslavi Slovenija demantni jubilej svojega nadškofa dr. Antona Bonaventura Jegliča. Jubilej je združen s proslavo 1900 letnice odrešenja. Istočasno se vrši na ljubljanskem Stadionu velik koncert „Pevske zveze“, na katerem sodeluje nad tisoč pevcev. Za slavnostne dni pričakujejo v Ljubljani nad 20.000 udeležencev iz vseh slovenskih krajev. Prijave udeležbe je nasloviti na prosvetno pisarno v Celovcu, ki bo nato razposlala izkaznice za znižano vožnjo.

Št. Peter na Vašinjah—Št. Rupert. („Krivo-prisežnik.“) Ne smete misliti, da mi Šentpetrjani spimo. Nasprotno, smisel za domačo prosveto raste vedno bolj in že se večkrat postavimo tudi na odru. Tako smo igrali na kvartno nedeljo v dvorani Narodne šole v Št. Rupertu znano narodno igro „Krivo-prisežnik“. Prireditvev je našla med domačim ljudstvom obilo odziva in razumevanja. So pa naši fantje in dekleta tudi dobro nastopili, četudi je bilo med njimi celo par pravih novincev. Da so tudi zunanje odgovarjali osebam v igri, je poskrbel Mirko z Blata, ki postaja vedno znamenitejši masker in ga moramo že danes toplo priporočati vsem sosednjim društvom. Nastopili so tudi naši z ducatom narodnih pesmi in želi za nastop veliko priznanje. Bodi tem potom čč. šolskim sestram izrečena iskrena zahvala, da so blagovoljno prepustile dvorano. V jeseni pa se oglašimo z večjo prireditvijo!

GOSPODARSKI VESTNIK

V hlevu ni sreče.

S to trditvijo se običajno zadovoljimo, če obiskuje naše hleve nesreča, da nam poginejo prešiči ali svinje na katerikoli bolezni ali nam ne uspevajo ali če imamo mršava teleta in bolne krave. Pri tem pozabljamo, da ima nesreča tudi v živino- in svinjereji, kakor vsak neuspeh v našem gospodarstvu, svoj vzrok. Navadimo se kot skrbni gospodarji iskati pravi vzrok vsakega neuspeha in nikakor se ne zadovoljujemo s praznim izgovorom, da nimamo sreče. Raditega je potrebno, da se posvetujemo z gospodarskimi strokovnjaki ali živinozdravniki ali z ljudmi, ki imajo v svojih hlevih lepšo živino in več sreče. Če najdemo pravi vzrok neuspeha, se bodemo gotovo potrudili, da ta vzrok nesreče odstranimo in v hlevu bo zopet zdravo življenje.

Koliko prascev nam pogine raditega, ker naših svinjakov ne razkužimo. Apno, lizol in še druga razkuževalna sredstva imamo dostiokrat na razpolago ali bi jih vsaj morali imeti, ne vemo pa, da bi razkuževanje obvarovalo pogina marsikaterega prasca. Srečo pri naši domači živinoreji si čestokrat skvarimo z rejo v sorodstvu (Inzucht). Nikoli ne bi smeli pripuščati krav ali svinj pri sorodnih plemenja-

kih. Tak zarod je že pri porodu slaboten in odpove tudi pri poznejšem razvoju. Glavni zakon domače živinoreje je: nikdar ne gojite reje v sorodstvu! Če se tega zakona ne držimo, potem se tudi pritoževati ne smemo, da nam je živina boleha in mršava.

Isto velja tudi za kokošjereje: nasajajmo domača jajca, a peteline dokupujmo — seveda iste pasme, kot jo gojimo sami.

Domače živali se nam pogostokrat tudi izrodijo. Posebno rado se to pripeti pri svinjah. Različne kužne bolezni se razpasejo v staležu, ki jih ne moremo iztrebiti. Tu si najbolj korenito pomagamo, če opitamo cel stalež in dokupimo nove svinje iz zanesljivo zdravih hlevov. Najlažje to napravimo v dvoletju slabih cen, ko imajo prašiči nižjo ceno. Pri zamenjavi staleža nastane nekakšen zastoj, ki pa vsled slabih cen in iz njih sledeče nižje donosnosti prašičereje ne škoduje toliko kot v dobrih letih.

Koliko naših gospodinj se pritožuje, če svinje vržejo v zimskem času. Vzrok je v slabih hlevih. V letnem ali poznem spomladnem času imamo običajno okna ali tudi vrata odprta, tako da postane tudi vlažen in mrzel hlev suh. Prašiče puščamo lahko na pašo in zdravi zrak, kar seve na nje dobro vpliva. Žal pa pri prodaji prašičev v poletnih mesecih ne dosežemo iste cene kot v zgodnjem spomladanskem času; tudi če jih opitamo, se pitanje ne izplača. — Bodi zato gospodarjeva skrb, da bo svoj nezdravi hlev izboljševal. Dostokrat je tako izboljševanje prav poceni. Zadostne naprave za zračenje, nepremočljiva tla in odvajanje gnojnice, oplankanje sten z deskami i. dr. včasih ustvarja v hlevih prave čudeže.

Vzrok, da v naših hlevih pogostokrat ni sreče, je tudi v tem, da ne pokladamo prašičem prave redilne krme. Dojnici s številnimi prašiči moramo privoščiti tudi žita, najboljše obenem s posnetim mlekom. Če nimamo mleka, je dokupovanje močnih krmil neobhodno potrebno, da zamore dojnica dajati dovolj hrane. Le tako se bodo prašiči dobro razvijali i rastle. Istotako rabijo slično ali še boljše redilno krmno odstavljene prasci. Največja napaka pri krmljenju prascev in dojnic je v tem, da ne poznamo važnosti beljakovin v krmu. Meso sestoji večinoma iz beljakovin in raste samo tedaj hitro dovolj, če dobiva žival dovolj beljakovinaste piče. Ne smemo tudi pozabiti, da je dobro, če pridajemo piči nekaj krede (Schlemmkreide). Splošno pravilo je, naj se močnim krmilom dodaja 2 odstotka krede.

Še je dovolj drugih vzrokov, zakaj čestokrat obupavamo nad lastno živino- in svinjerejo, navedli smo samo glavne, ki jih srečavamo najpogostejše. Budno gospodarjevo in gospodinjino oko jih bo zopet in zopet srečevalo. „Hlev, to je kmetova banka“, pravijo in te besede veljajo kot nalašč za naš čas. Le kmetije, v katerih hlevih se pozna skrbna gospodarjeva roka, stojijo danes na dobrih nogah. Ob skrbi in vestnosti ne bo v hlevu nikdar večje krize, ampak bo hlev postal kmetov največji zaklad.

Gospodinja naj štedi s svojimi močmi. Izračunal je nekdo pred kratkim, da znaša pot, ki jo napravi ena gospodinja v letu po kuhinji, celih 1000 km. To se pravi, da napravi gospodinja s vsem svojim življenju samo v kuhinji pot, ki je enaka enkratni poti okoli zemlje. Iz tega računa že je razvidno, da spada k štednji moči tudi praktična ureditev kuhinje. V mnogih kuhinjah so omare, oglišče in vodna napeljava tako nerodno urejene, da zahteva priprava jedil, umivanje posode in kar sicer spada k južnam, neprimerno več časa in truda kot v drugih, praktično urejenih kuhinjah. Nikakor n. pr. ni pravilno, da visi ponekod kuhinjska posoda ponekod prosto dostopna, ker pri tem trpi po sopari in zato rada rjavi. Miza za pripravljane jedil in omara za posodo imata biti v neposredni bližini štedilnika. Kjer je v kuhinjah vodna napeljava in je v štedilniku kotel, se naprava vodne pipe nad kotlom kmalu izplača. In še je dolga vrsta drugih malenkosti, katerih praktična ureditev pomeni zmanjšanje truda in potov naših gospo-

dinj. So sicer malenkosti, a ne sme se pozabiti, da sestoji vse gospodinjno delo iz samih malih podrobnosti. Razum sam pravi, da je nepotrebna potrata življenskih sil velika škoda in to velja predvsem za naše itak z delom preobložene in vedno marljive gospodinjne.

Ko bodo zrele češplje, bo dobro, da vemo, kako ravnajo z njimi Goričani. Tam v goriških brdih ob laški meji se je udomačil poseben način sušenja češpelj. Češplje se lupijo in suše nato na suhem zraku. Zaradi ohranitve se nekoliko potrosijo z žveplom. Češplje ostanejo lepo rumene in so po okusu nekaj izrednega. Seveda so za lupljenje primerne samo večje češplje. Tako blago najde takoj dobrega kupca.

Dunajski trgovci izginjajo. V prvih povojnih letih se je število dunajskih trgovcev potrojilo. Sedaj pa je opazati stalno nazadovanje števila. Dunaj je imel pred vojno 6500 trgovcev, katero število je po vojni narastlo na 16.500 in danes zopet nazadovalo na 8000. Istotako stalno pada število trgovskih nameščencev. — Pojav, ki ga je v malem opaziti vsepovsod, da se število gospodarskih in posebno trgovskih obratov krči in da ostajajo samo še stare, solidne firme, nezdravo pa izumira.

V septembru priredijo jugoslovanski gostilničarji poučni izlet na Tirolsko in Solnograško, da si tamkaj ogledajo tujsko-prometne naprave, vzorno urejene hotele in podeželske gostilne. Potovanje bo trajalo 12 dni.

Celovski trg minulega tedna: Pšenica 36—38, rž 25—26, ječmen 17—20, oves 18—20, ajda 25—27, koruza 14—19, sladko seno 8—10, kisle 7, slama 8, grah 80—1.00, leča in fižol 40—60, krompir 30, goveja mast 5.00—6.00, sirovo maslo 3.60—5.00, prekajena slanina 4.00, svinjska mast 2.40—2.80, kokoši 3.00—4.00, jajca 9—10 g; živinški trg: voli 80—1.00, vprežne krave 80—1.10, klavne 50—70, prašiči 1.40—1.80, plemenski 2.30—2.60.

Dunajska borza (zasebni kliring) 30. junija. 100 dinarjev 11.30, 100 mark 214.56, 100 lir 48.01, 100 čeških kron 25.38, 100 dolarjev 713.07 šilingov.

RAZNE VESTI

Zvezda je otvorila čikaško razstavo. Koncem majnika so v Chikagu otvorili razstavo „Eno stoletje napredka“. Razstave ni otvoril morda predsednik Združenih držav ali kak učenjak, temveč svetloba zvezde. Z velikanškim daljnogledom so zajeli svetlobo ene zvezde. Svetloba je učinkovala na električno pripravo, s pomočjo katere je potem zažgala vse žarnice na tej ogromni razstavi. Svetloba je padla na takozvano foto-celico, posebni aparati so njeno silo pomnožili, da je lahko spravila v tek stikalo (Schalter). Ko se je imela razstava pričeti, so naperili daljnogled proti zvezdi, katero so v ta namen izbrali. Pri izbiri so hoteli biti Amerikanci še posebno duhoviti in so volili zvezdo Arkturus, katere svetloba rabi do zemlje celih 40 let. Prav toliko časa rabi svetloba z zemlje na to zvezdo. Da bi na tej zvezdi živeli ljudje in bi hoteli videti razstavo, bi zaradi omenjene razdalje v tem trenutku videli čikaško razstavo iz leta 1893. Ali drugače: svetloba zvezde Arkturus, ki je otvorila razstavo, je rabila do zemlje celih 40 let. — Vsekakor so Amerikanci v originalnosti neprekosljivi mojstri.

Jugoslovanski dan na čikaški razstavi. Dne 2. julija je bil na razstavi v Chikagu jugoslovanski dan, katerega so priredile tamošnje jugoslovanske organizacije. Otvorjen je bil z blagoslovitvijo in odkritjem kipa Indijanca, ki je delo jugoslovanskega kiparja Meštoviča. Po blagoslovitvi so priredili Jugoslovani veliko parado. Popoldne so nastopili s pesmimi, športnimi prireditvami, telovadnimi nastopi, godbo i. dr. Nastopili so hrvaški tamburaši, slovenski in srbski pevski zbori, fantje in dekleta so izvajali narodne plesse. Slavnost je počastil jugoslovanski poslanik dr. Leonid Pitamic. Dan je zbudil obilo pozornost za slovanski svet, čemur ni čuda, ko stane v Chikagu samem nad 100.000 Slovanov.

Kitajski Matuzalem. V Kiahsienu je te dni umrl kmet in nabiralec zelišč Ličingjun, najstarejši človek sveta. Učakal je starost 256 let. Ob svoji smrti je bil videti star 70 let. Rodil se je leta 1677 in zapušča več žen, kakšnih 70 vnukov in vnukinj. Njegovemu najmlajšemu pravniku je zdaj 70 let. Pokojnik je pripovedoval, da se ima za svoje dolgo življenje zahvaliti neki redki rastlini, katero je užival in ki mu je tako dolgo ohranila življenje in trdnost. Lahko bo po dveh stoletjih počival v miru.

O ljubljanski kukavici in še kaj. Mussolini je postavil ob jugoslovanski meji mogočno radio-postajo, ki naj prepreči sprejem sporeda ljubljanske radio-postaje. Ta italijanska radio-postaja oddaja dnevna poročila o mednarodni politiki. Sploh je opazovati, da skušajo države ojačiti svoje postaje in onemogočiti sprejemanje neljubih poročil. Pravcata radio-vojna pa je bila svoječasno med sovjeti in Nemčijo, kot so sovjetski govorniki po ruskih postajah nagovarjali in poučevali nemške komuniste. Iz kitajsko-japonske vojne se poroča, da je oddajala kitajska postaja v Nankingu protijaponske govore, namenjene zasedajočim japonskim četam. Japonci so postavili proti-postajo, nakar je Kitajska nankinško še ojačila.

Najčudnejša smrt. Da se more človek razleteti, to se sliši malo nenavadno, a vendar se je že zgodilo. Pred kakšnimi desetimi meseci je v neki hamburški pristaniški gostilni neki zamorec stavil, da bo popil kozarec bencina. Stavo je dobil. A ko si je hotel prižgati cigareto in je gorečo vžigalico približal ustom, ga je dobesedno razneslo. — S tem seveda nočemo reči, naj bi isto poizkusil tudi kateri naših cenjenih bralcev.

Odpravljena prohibicija v Ameriki. Poročajo, da se odprava prepovedi alkohola v Ameriki dobro obnese — seveda najprej za pivovarne, nastavljen delavce in končno tudi za pivce. Dokazano je, da je v času prepovedi nenavadno narastla trgovina mamljivih strupov in so se ponekod že pokazale težke posledice. V glavnem pa je bilo tako, da je prepoved najbolj zadela malega človeka, ki si z malim denarjem ni mogel privoščiti „božje kapljice“. Ni čuda zato, da so na prvi dan odprave prepovedi iztočili v Zedinjenih državah toliko piva, da bi na njem lahko plavala vojna ladja. V najnovšem času pa pripravljajo Američanke močno organizacijo za odpravo prepovedi tudi v ostalih ameriških državah. Na čelu te svojevrstne organizacije se nahajajo imenitne gospe in odlične govornice in jisti jim že vnaprej prorokujejo zmago.

Razlika med pekom in snegom. A: „Povej mi, kakšna je razlika med pekom in snegom?“ — B: „Nikaka, saj sta oba bela.“ A: Ne, pek mora vstajati zgodaj zjutraj, sneg pa lahko leži...“

Celovski striček svojim mladim znancem. Kdor je mož, drži svojo besedo in zato jo drži tudi vaš stari celovski striček. Pet orehov, trdih in nepiškvavih vam spet poklanja in obenem opozarja, da bo komisija za določitev nagrad tokrat strožja in bo upoštevala samo zdrava jedrca. Rešitve je vposlati vsaj tekom osmih dni. Uganke: 1. Kateri stan imajo dekleta najrajši? 2. Kateri izmed sv. Treh kraljev je bil zamorec? 3. Koliko žrebčev je treba za dobro podkovanega konja? 4. Ako je devet vrabcev na strehi in jih pet ustreliš, koliko jih še ostane? 5. Skače kakor kozel, vendar kozel ni; v obleki hodi, vendar človek ni. Kaj naj to pomeni, kaj se vam zdi?

Častna izjava.

Vsled napačne informacije sem neprevdarno in popolnoma napačno obdolžil gospoda Jos. Freisitzerja, trgovca v Borovljah, nečastnih dejanj.

Izjavljam, da so vse krožeče vesti napačne in se zahvaljujem gospodu Freisitzerju, da je odstopil od sodnijskega zasledovanja.

Johan Piskernig,
p. d. Kalischnig.

Sele-Šajda, dne 8. junija 1933.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!